Opłata p[illegible]otówką

Nr. 5. 193[illegible]

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 36 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Alojzy Maligłówka — Wydział Powiatowy.

Katowice, sobota, dnia 4 lutego 1939 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Obwieszczenie Ministra Skarbu

z dnia 24 stycznia 193[illegible]

o wartości jednego grama [illegible] złota.

Na podstawie art. 36 rozpor[illegible]rezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 cze[illegible]. o wierzytelnościach w walutach [illegible] (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) o[illegible]nia Ministra Skarbu z dnia 3 s[illegible] sprawie obliczania i ogłaszania [illegible]Dz. U. R. P. Nr 72, poz.. 694) — ustalam na miesiąc luty 1939 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza..

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z Mon. Pol. Nr 25 z dnia 31 stycznia 1939 r.).

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 20 stycznia 1939 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi.

Na podstawie art. 22 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 86, poz. 584) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 419) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 1. (1) Przedsiębiorstwa bankowe, uprawnione przez Ministra Skarbu do zajmowania się handlem zagranicznymi środkami płatniczymi, otrzymują nazwę banków dewizowych lub agentów dewizowych, zależnie od zakresu udzielonych im uprawnień. Uprawnienia banku dewizowego lub agenta dewizowego są udzielane indywidualnie w formie pisemnych dekretów.

(2) Uprawnienia banku dewizowego, jeżeli dekret o udzieleniu tych uprawnień żadnych w tym względzie ograniczeń nie zawiera, obejmują: dokonywanie wszelkich transakcyj zagranicznymi środkami płatniczymi z Bankiem Polskim i z innymi bankami dewizowymi, nieograniczony skup w kraju zagranicznych środków płatniczych, jak również — w przypadkach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu i z zachowaniem właściwych jego przepisów — sprzedaż zagranicznych środków płatniczych, zakup ich za granicą oraz wykonywanie zleceń, wchodzących w zakres obrotu pieniężnego z zagranicą.

(3) Uprawnienia agenta dewizowego obejmują nieograniczony skup w kraju pieniędzy zagranicznych.

(4) Uprawnienia banku dewizowego są udzielane pod warunkiem odprzedawania przez bank dewizowy Bankowi Polskiemu na jego żądanie posiadanych w kraju bądź za granicą zagranicznych środków płatniczych oraz wszelkich należności od zagranicy..

(5) Uprawnienia agenta dewizowego są udzielane pod warunkiem odprzedawania przez agenta dewizowego Bankowi Polskiemu lub bankom dewizowym w terminach określonych przez Komisję Dewizową posiadanych w kraju bądź za granicą zagranicznych środków płatniczych oraz wszelkich należności od zagranicy..

(6) Przedsiębiorstwa bankowe korzystają z udzielonych im uprawnień dewizowych od chwili doręczenia im dekretu o udzieleniu tych uprawnień, tracą zaś uprawnienia dewizowe od chwili doręczenia im dekretu o cofnięciu tych uprawnień. Ograniczenie lub zawieszenie posiadanych uprawnień dewizowych następuje z chwilą doręczenia przedsiębiorstwu bankowemu odpowiedniego dekretu.";

2) § 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 8.. Bankom dewizowym i agentom dewizowym wolno kupować w kraju złoto w postaci sztab oraz monet pod warunkiem, że:

a) banki dewizowe odprzedawać będą skupione złoto Bankowi Polskiemu na jego żądanie;

b) agenci dewizowi odprzedawać będą skupione złoto Bankowi Polskiemu lub bankom dewizowym w terminach określonych przez Komisję Dewizową.";

3) rozdział III otrzymuje tytuł następujący: „Wysyłanie za granicę środków płatniczych i innych wartości.";

4) po § 11 wprowadza się nowy paragraf 11a treści następującej.

„§ 11a. Wysyłanie za granicę złota w stanie przerobionym, platyny w postaci zarówno przerobionej jaki nieprzerobionej oraz kamieni szlachetnych i innych klejnotów jest bez zezwolenia zabronione.";

5) rozdział IV otrzymuje tytuł następujący: „Wywóz za granicę środków płatniczych i innych wartości.";

6) § 12 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 12. (1) Kto przekracza granicę na podstawie osobnego paszportu zagranicznego, ma prawo wywieźć za granicę w ciągu miesiąca kalendarzowego środki płatnicze na sumę, nie przekraczającą łącznie równowartości 100 złotych, chyba że w paszporcie zagranicznym jest zawarte odmienne zastrzeżenie.

(2) Jeżeli przekroczenie granicy następuje na podstawie paszportu zbiorowego, wówczas wszystkie osoby łącznie, przekraczające granicę na podstawie tego paszportu, mają prawo wywieźć za granicę środki płatnicze na sumę, nie przekraczającą w ciągu miesiąca kalendarzowego równowartości 100 złotych, chyba że w paszporcie zagranicznym jest zawarte odmienne zastrzeżenie.

(3) Kto przekracza granicę na podstawie przepustki granicznej lub podobnego dokumentu, ma prawo wywieźć za granicę sumę, nie przekraczającą w ciągu dnia równowartości 5 złotych.

(4) Kto przekracza granicę na podstawie legitymacji członkowskiej związku turystycznego, ma prawo wywieść za granicę sumę, odpowiadającą równowartości 30 złotych, łącznie jednak w ciągu miesiąca kalendarzowego nie więcej jak równowartość 100 złotych.

(5) Zasad ustalonych w ustępach poprzedzających nie stosuje się wówczas, kiedy Komisja Dewizowa ustanowiła normy odrębne.

(6) Z uprawnień, przewidzianych w ustępach poprzedzaj[illegible]ch, mogą korzystać tylko osoby fizyczne, nie b[illegible] cudzoziemcami, pod warunkiem, że przekracz[illegible]nicę w miejscach do tego przeznaczonych [illegible]ą całkowitą wywożoną kwotę środków [illegible]h organom celnym lub ochrony skarbowe[illegible]n służbę w miejscach do przekraczania [illegible]znaczonych.

(7) O[illegible] nie będąca cudzoziemcem, jeżeli korz[illegible] Komisji Dewizowej na wywóz za [illegible] płatniczych, papierów procentowych [illegible]dendowych, kuponów od takich papierów albo książeczek oszczędnościowych i wkładkowych, może ponadto wywieźć za granicę kwotę, do której wywozu jest uprawniona na podstawie ustępu (1), (2), (3), (4) lub (5), jeżeli w zezwoleniu inaczej nie zastrzeżono.

(8) Osoby, przekraczające granicę, są obowiązane zgłosić organom celnym a na granicy polsko-gdańskiej organom ochrony skarbowej: przy wyjeździe z kraju — wszystkie wywożone środki płatnicze, złoto, papiery procentowe i dywidendowe, kupony od takich papierów oraz książeczki oszczędnościowe i wkładkowe, a przy wjeździe do kraju — wszystkie przywożone środki płatnicze, których sprowadzanie z zagranicy do kraju jest zabronione bez zezwolenia, złoto, papiery procentowe i dywidendowe oraz kupony od takich papierów.";

7) § 13 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 13. (1) Cudzoziemiec ma prawo wywieźć za granicę bez zezwolenia Komisji Dewizowej środki

płatnicze oraz książeczki oszczędnościowe i wkładkowe, zgłoszone przy wjeździe do Polski i uwidocznione na imiennym zaświadczeniu właściwego urzędu celnego lub placówki ochrony skarbowej, stwierdzającym przywiezienie tych wartości z zagranicy do kraju. Zaświadczenie takie w terminie 4-miesięcznym od daty jego wystawienia uprawnia do wywozu tych samych wartości, na które opiewa, przez wszystkie urzędy celne, a na granicy polsko-gdańskiej przez wszystkie placówki ochrony skarbowej..

(2) Przepisu ustępu poprzedzającego nie stosuje się do zaświadczeń wydawanych na granicy polsko-gdańskiej przez placówki ochrony skarbowej, stwierdzających przywiezienie polskich środków płatniczych z Wolnego Miasta Gdańska do kraju.. Zaświadczenia takie w terminie 4-miesięcznym od daty ich wystawienia uprawniają do wywozu tych samych wartości, na które opiewają, tylko z kraju do Wolnego Miasta Gdańska.";

8) § 19 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 19. (1) Zaspokojenie należności od zagranicy za wywiezione towary winno nastąpić w wysokości rzeczywistej wartości tych towarów w zagranicznych środkach płatniczych lub w drodze wypłaty z rachunku zagranicznego wolnego.

(2) Osoby fizyczne i prawne, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, są obowiązane we wszelkiego rodzaju umowach z zagranicznymi odbiorcami towarów (także w fakturach) ustalać zaspokojenie należności w sposób zgodny z przepisem ustępu poprzedzającego.

(3) Eksporterzy są obowiązani zaofiarować do skupu Bankowi Polskiemu lub bankowi dewizowemu niezwłocznie po otrzymaniu całkowitą kwotę zagranicznych środków płatniczych otrzymanych bądź tytułem całkowitej lub częściowej zapłaty za wywiezione za granicę towary, bądź też tytułem należności za przyszłe dostawy towarów.

(4) Eksporterzy są obowiązani udowodnić wobec instytucji wskazanej przez Komisję Dewizową:

a) dopełnienie obowiązku przewidzianego w ust. (3) lub otrzymanie całkowitej należności za wywiezione za granicę towary w drodze wypłaty z rachunku zagranicznego wolnego;

b) otrzymanie całkowitej należności za wywiezione za granicę towary w wysokości odpowiadającej rzeczywistej wartości tych towarów, i w tym celu dostarczyć tej instytucji żądanych dowodów i dokumentów oraz udostępnić jej księgi handlowe i korespondencję.

(5) Komisja Dewizowa może zwolnić od obowiązków, przewidzianych w paragrafie niniejszym.";

9) § 20 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 20. (1) Zaspokojenie należności od zagranicy z wszelkich tytułów (z tytułu usług, odszkodowań, umów o ubezpieczenie, rent i emerytur, opłat licencyjnych i praw autorskich, udzielonych pożyczek, dochodów z przedsiębiorstw, dochodów z nieruchomości, dochodów z praw rzeczowych na nieruchomościach, dochodów z kapitałów itp.) winno nastąpić w zagranicznych środkach płatniczych lub w drodze wypłaty z rachunku zagranicznego wolnego.

(2) Osoby fizyczne i prawne, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, zawierając umowę, w której wyniku ma powstać dla nich należność od zagranicy, są obowiązane ustalać zaspokojenie tej należności w sposób zgodny z przepisem ustępu poprzedzającego.

(3) Zagraniczne środki płatnicze otrzymane na zaspokojenie, całkowite lub częściowe, należności od zagranicy, należy niezwłocznie po otrzymaniu zaofiarować do skupu Bankowi Polskiemu lub bankowi dewizowemu..

(4) Od obowiązków, przewidzianych w paragrafie niniejszym, są wolne:

a) banki dewizowe;

b) osoby korzystające w Polsce z prawa zakrajowości oraz zawodowi konsulowie państw obcych i przydani im zawodowi urzędnicy, jeżeli osoby te posiadają obywatelstwo państwa wysyłającego;

c) mający miejsce zamieszkania w Polsce obywatele tych państw, które w zakresie spraw uregulowanych w rozporządzeniu niniejszym bądź w ogóle obowiązków analogicznych nie wprowadziły, bądź nie stosują ich do obywateli Państwa Polskiego.

(5) Komisja Dewizowa może zwolnić od obowiązków, przewidzianych w paragrafie niniejszym."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1939 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 7 z dnia 30 stycznia 1939 r.)

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej

z dnia 16 stycznia 1939 r.

o stosowaniu leków przez lekarzy-dentystów

Na podstawie art. 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r.. o wykonywaniu praktyki dentystycznej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 4, poz. 32) zarządzam co następuje:

§ 1. Lekarze-dentyści, mający prawo wykonywania praktyki lekarsko-dentystycznej, mogą stosować oraz zapisywać w postaci recept środki lecznicze, zmierzające do leczenia chorób jamy ustnej i zębów, objęte farmakopeą polską i szczególnymi rozporządzeniami.

§ 2. (1) Lekarze-dentyści mogą wystawiać zapotrzebowania na środki odurzające tylko do stosowania ich przez siebie samych.

(2) Zapotrzebowania na środki odurzające oprócz nazwy i oznaczenia ilości powinny zawierać:

a) własnoręczny podpis i jego wyraźną odbitkę,
b) adres lekarza-dentysty,
c) datę wystawienia zapotrzebowania i
d) napis „do stosowania we własnej praktyce".

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) **Marian Zyndram-Kościałkowski**

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 7 z dnia 30 stycznia 1939 r.)

Wydział Powiatowy
Katowice

L. B. F. I -

Obwieszczenie.

Preliminarz budżetu administracyjnego powiatu katowickiego na rok 1939/40 wyłożony będzie do publicznego wglądu w czasie od 4 lutego do 11 lutego 1939 r. w Wydziale Powiatowym — pokój nr. 44 — III p. w godzinach urzędowych

Katowice, dn. 3 lutego 1939 r.

Przewodniczący
w z.
(—) *Richter*

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.** Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.

„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i zapłacić w wszystkich urzędach pocztowych. Ogłoszenia :Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.